

2/8

Περίληψις

Περὶ τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. 1214
Ἐληφθη τῷ 29-7-1938

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητάς, Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς τοῦ Κράτους.

(Κοινοποιουμένη καὶ εἰς τοὺς κ. κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων).

Α'. Ἐπιβολή, Ἰσχύς καὶ Κατάργησις τῆς φορολογίας.

1) Ὡς εἶναι γνωστόν, δυνάμει τῶν ἄρθρων 312 ἔδαφ. 1 β καὶ 318 ἔδαφ. 1 α τοῦ Κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας νὰ ἐπιβάλωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων.

α) Πρόσθετον φόρον ἢ δικαίωμα ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ δημοσίου τοιοῦτου καί.

β) Αὐτότελῆ τοιοῦτον φόρον.

2) Ἡ ἐπιβολή τῶν ἀνωτέρω προαιρετικῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φορολογιῶν γίνεται δι' ἀποφάσεων τῶν οἰκείων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων, λαμβανομένων διὰ τῆς συνήθους κατὰ νόμον ἀπαρτίας καὶ πλειοψηφίας αὐτῶν. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δημοσιεύονται δι' ἐπικολλήσεως ἀντιγράφου αὐτῶν εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ δημαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ καταστήματος. γινομένης ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σχετικῆς συνεδρίας καὶ ἀποδεικνυομένης δι' ἐκθέσεως τοῦ δημαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ κλητῆρος καὶ δύο μαρτύρων (ἄρθρον 354 Κώδικος).

3) Αἱ αὐταὶ περὶ ἐπιβολῆς τῶν ὡς ἄνω φορολογιῶν ἀποφάσεις τῶν δημοτ. καὶ κοινοτ. συμβουλίων ἐλέγχονται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς ἣν ὑποχρεωτικῶς ὑποβάλλονται, μόνον ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος.

4) Τὸ χρονικὸν ὄριον ἰσχύος τῶν ἰδίων φορολογιῶν ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων ὀρίζεται διὰ τῶν περὶ ἐπιβολῆς αὐτῶν

αποφάσεων τῶν οἰκείων δημοτ. καὶ κοινοτ. συμβουλίων, μὴ δυνάμενον πάντως νὰ καθορισθῇ ὑπὲρ τὴν δημοτικὴν καὶ κοινοτικὴν περίοδον ἤτοι ὑπὲρ τὴν τετραετίαν.

5) Αἱ ὡς ἄνω ἐπιβληθεῖσαι καὶ ἰσχύσασαι προαιρετικαὶ φορολογίαι δύνανται νὰ καταργηθῶσι καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐπιβάλλονται ἤτοι δι' ἀποφάσεων τῶν δημοτ. καὶ κοινοτ. Συμβουλίων, λαμβανομένων καὶ ἐλεγχομένων κατὰ τὰ προεκτεθέντα. Κατάργησις τῶν ἰδίων φορολογιῶν δὲν χωρεῖ ἐὰν καὶ δι' ὅσον χρόνον εἶναι αὐταὶ ὑπέγγυοι διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δανείων, καὶ δι' ὃν χρόνον, ὡς γνωστόν, ἡ διάρκειά τῆς ἰσχύος καὶ ἡ εἴσπραξις αὐτῶν παρατείνεται διὰ Β. Δ)τος ἐκδιδομένου προτάσει ἡμῶν (ἄρθρ. 359 Κώδικος).

Β'. Χαρακτηρισμὸς τῶν φόρων.

Οἱ περὶ ὧν πρόκειται δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ φόροι ἔχουσι ταχθεῖ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κώδικος εἰς τὸ Κεφάλαιον ΙΔ' αὐτοῦ περὶ τῶν ἀμέσων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων καὶ εἶναι κατὰ συνέπειαν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, ἄμεσοι δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ φόροι.

Γ'. Δασικὰ Προϊόντα.

Τὰ δασικὰ προϊόντα ὀρίζονται διὰ τοῦ κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκδιδομένου καὶ διὰ Β. Δ)τος κυρουμένου οἰκείου πίνακος διατιμῆσεως, διακρίνονται δὲ εἰς κύρια ἢ πρωτεύοντα δασικὰ προϊόντα καὶ εἰς δευτερεύοντα τοιαῦτα (ἄρθρον 104 Δασικῆς Κώδικος). Ο ἄνωτέρω πίναξ διὰ τὸ ἔτος 1938 ἐκυρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1937 Β. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 339 τοῦ 1937 φυλ. τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Δ'. Εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 312 ἔδαφ.

1 β' τοῦ Κώδικος προσθέτου εἰς τὸν Δημόσιον δημοτ. ἢ κοινοτ. φόρου ἢ δικαιώματος.

1) Ὁ πρόσθετος οὗτος δημοτ. ἢ κοινοτ. φόρος ἐπὶ τῆς ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων δύναται νὰ ὀρισθῇ ἕως 25 ἑκατοστῶν τοῦ δημοσίου φόρου ἢ δικαιώματος. Οὕτω προϋπόθεσις ἀπαραίτητος τῆς ἐπιβολῆς τοῦ δημοτ. τούτου ἢ κοινοτικοῦ φόρου εἶναι ἡ ὑπαρξίς δημοσίου τοιοῦτου φόρου ἀφοῦ ὡς πρόσθετος καὶ εἰς ποσοστὸν αὐτοῦ ὀρίζεται οὗτος (ὁ δημοτ. ἢ κοινοτ. φόρος).

2) Κατὰ τὸν δασικὸν Κώδικα (ἄρθρα 105 καὶ ἐπόμενα αὐτοῦ) ὁ φόρος ἢ τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίου (ἐφ' οὗ ὑπολογίζεται ὁ περὶ οὗ πρόκειται πρόσθετος δημοτικὸς καὶ κοινοτικὸς φόρος) ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, τῶν ἐκ-

μεταλλευομένων δασῶν τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ μὴ κατεχομένων ὑπ' αὐτοῦ, ὀρίζεται δὲ εἰς 10 ο)ο ἐπὶ τῶν κυρίων καὶ εἰς 8 ο)ο ἐπὶ τῶν δευτερευόντων δασικῶν προϊόντων. Οὕτω δημόσιος φόρος ἢ δικαίωμα καὶ κατὰ συνέπειαν πρόσθετος αὐτῷ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα δημοτ. καὶ κοινοτ. φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ ἐκμεταλλευομένων δασῶν ὅταν ταῦτα εἶναι ἰδιωτικά, κοινοτικά, μοναστηριακά ἢ ὅταν ταῦτα εἶναι διαφιλονεικούμενα, διαμφισβητούμενα, διακατεχόμενα κλπ. ἀλλὰ πάντως μὴ κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

3) Ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον ἢ κατεχομένων ὑπ' αὐτοῦ τὸ Δημόσιον δὲν εἰσπράττει φόρον ἢ δικαίωμα ἀλλ' εἰσπράττει μίσθωμα εἴτε κατόπιν δημοπρασίας εἴτε ἄνευ τοιαύτης ἐπιτυγχανόμενον. Κατὰ συνέπειαν ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν δασικῶν προϊόντων δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὁ προρηθείς πρόσθετος δημοτ. ἢ κοινοτ. φόρος ἄτε μὴ ἐπιβαλλομένου ἐπ' αὐτῶν δημοσίου τοιούτου.

4) Ἐπὶ τῶν αὐτῶν δασῶν (καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προϊόντων) τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ κατεχομένων ὑπ' αὐτοῦ ὅταν τὰ δάση ταῦτα δὲν ἐκμισθοῦνται, τὸ Δημόσιον εἰσπράττει, ὅταν ὁ δασικὸς Κώδιξ ἐπιτρέπει, τέλος ἢ δικαίωμα (ὡς λ. χ. ἐπὶ καυσίμου ὕλης). Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τῆς μὴ ἐκμισθώσεως τῶν δασῶν τούτων εἶναι νόμιμος καὶ δυνατὴ ἢ ἐπιβολὴ προσθέτου δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς δικαιοῦματος ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου τοιούτου.

5) Κατὰ συνέπειαν εἰς ἅς περιπτώσεις κατὰ τὸν νόμον ἐπιβάλλεται, δημόσιος φόρος ἢ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀπολύψεως δασικῶν προϊόντων, δύναται κατὰ τὰ προεκτεθέντα νὰ ἐπιβληθῇ καὶ πρόσθετος δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος ἢ δικαίωμα. Ὁ αὐτὸς πρόσθετος δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος ἐπιβάλλεται δυνάμει ρητῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 312 ἐδαφ. 1 β' τοῦ Κώδικος καὶ ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται καὶ εἰσπράττεται δημόσιος φόρος κατὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ ἐξαγωγήν αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Δυνάμει δὲ ρητῆς διατάξεως τοῦ 2 ἐδ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 312 τοῦ Κώδικος ἐὰν δάσος τι ἐκτείνεται εἰς τὴν περιφέρειαν πλειόνων δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ ἐπιβολὴ τοῦ φόρου θὰ ἰσχύσῃ ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς περιφερείας ἐν ἣ κεῖται τὸ δάσος καὶ ἐὰν ἤθελε ψηφισθῇ ὑπὸ τινος μόνον τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων τῆς ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν περιφερείας.

6) Ὁ ἀνωτέρω πρόσθετος δημοτ. ἢ κοινοτ. φόρος ἢ δικαίωμα συμβιβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου τοιούτου. Τούτου συνέπεια εἶναι ὅτι αἱ περὶ ἐπιβολῆς τοῦ δημοτικῆς τούτου ἢ κοινοτικῆς φόρου ἀποφάσεις τῶν εἰκείων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων εὐθὺς ὡς κα-

ταστῶσιν ἐκτελεσται δέον νὰ κοινοποιῶνται εἰς τὰς ἀρμοδίας πρὸς βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου φόρου ἢ δικαιώματος ἀρχάς. Τοιαῦται Ἀρχαὶ εἶναι (κατὰ διατυπωμένας ἐν τῷ δασικῷ Κώδικι διακρίσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων φορολογουμένων δασικῶν προϊόντων) οἱ οἰκεῖοι Δασάρχαι, Δασονόμοι, Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ καὶ Ταμίαι, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ δημόσιος φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ εἰς τὰ Τελωνεῖα κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν τῶν δασικῶν προϊόντων ὡς λ. γ. ἐπὶ βαλανιδίων καὶ κερατίων, ἀρμοδία εἶναι καὶ ἡ οἰκεία Τελωνειακὴ Ἀρχή.

Ε'. Εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 318 ἐδάφιον 1 α' τοῦ Κώδικος προαιρετικοῦ αὐτοτελοῦς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων.

1) Ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην ὑπὸ στοιχεῖον Δ' παράγραφον προσθέτου εἰς τὸν δημόσιον, δημοτικῶν ἢ κοινοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ αὐτοτελὴς δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος παραγομένων δασικῶν προϊόντων.

2) Τοῦ αὐτοτελοῦς τούτου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου δὲν ἐξαιροῦνται (ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προσθέτου τιοῦτου) τὰ δασικὰ προϊόντα δασῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ κατεχομένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐνοικιαζομένων ἢ ἄλλως πως ἐκμεταλλευομένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου Δημοσίου. Διὰ τὴν φορολογίαν δὲ καὶ τῶν τελευταίων τούτων δασικῶν προϊόντων (τῶν ἐκ δασῶν τοῦ Δημοσίου κλπ.) ἐνομοθετήθη ἰδίᾳ ἢ περὶ ἧς πρόκειται αὐτοτελὴς φορολογία.

3) Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται αὐτοτελοῦς δημοτ. ἢ κοινοτ. φόρου ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων χωρεῖ μόνον ἐφ' ὅσον ἐπ' αὐτῶν δὲν εἰσπράττεται ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην ὑπὸ στοιχεῖον Δ' παράγραφον ὅμοιος πρόσθετος δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος. Συνύπαρξις δηλαδὴ καὶ τῶν δύο φόρων (προσθέτου καὶ αὐτοτελοῦς) δὲν εἶναι δυνατὴ, (ἄρθρον 323 Κώδικος).

4) Τὸ φορολογικὸν ποσοστὸν τοῦ αὐτοτελοῦς φόρου δύναται νὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τοῦ δημοτ. ἢ κοινοτ. συμβουλίου μέχρι τεσσάρων ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς. Τὸ φορολογικὸν τοῦτο ποσοστὸν ὀρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ νόμου 6429 μέχρι δὲ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ (ἦτοι μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1935) τὸ φορολογικὸν τοῦτο ποσοστὸν ἠδύνατο κατὰ νόμον νὰ ὀρισθῇ μέχρι 2 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν. Τούτου συνέπεια εἶναι ὅτι διὰ τὰ δημόσια δάση τὰ ἐκμευσθωμένα κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 6429 (1 Ἰανουαρίου

1935) τὸ δυνατόν τοῦ καθορισμοῦ τοῦ φορολογικοῦ ποσοστῶν εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν θὰ χωρήσῃ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἰσχύος τῶν σχετικῶν μισθωτηρίων συμβάσεων καθ' ὅσον, κατὰ τὴν συνομολόγησιν αὐτῶν τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπόμενον ἀνώτατον ἐν προκειμένῳ φορολογικὸν ποσοστὸν ἦτο δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Συναφῆς πρὸς τὴν ἀμέσως ἀνωτέρω περίπτωσιν εἶναι καὶ ἡ περίπτωσις περὶ τῆς τὰ ἄρθρα 24 τοῦ νόμου 4108 καὶ 72 τοῦ νόμου 6429. Διὰ τοῦ πρώτου ὁ κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ ἰσχύων αὐτοτελῆς προαιρετικὸς κοινοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν προϊόντων γῆς ἐπεξετάθη καὶ ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων ἀποτελέσας τὸν περὶ οὗ πρόκειται αὐτοτελεῖ φόρον. Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου (ἄρθρον 72 Ν. 6429) ὠρίσθη, κατ' αὐθεντικὴν ἐρμηνείαν τοῦ πρώτου, ὅτι προκειμένου περὶ συμβάσεων ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν μεμισθωμένων εἰς ἰδιώτας καὶ συνωμολογημένων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4108, ὁ αὐτοτελῆς δημ. ἢ κοινοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ἄνω μεμισθωμένων δασῶν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ μετὰ τὴν λήξιν τῶν συμβάσεων τούτων.

5) Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς τοῦ αὐτοτελοῦς φόρου γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 15)10)1926 Δ)τος «περὶ κανονισμοῦ τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀμέσων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων ἐπὶ τῶν προϊόντων γῆς κλπ.» Τὸ Διάταγμα τοῦτο δὲν προβλέπει μὲν ρητῶς ἀρμοδιότητα τῶν δασικῶν ὀργάνων ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου, δὲν ἀποκλείει ὅμως ἵνα τὰ οἰκεία δημοτ. ἢ κοινοτ. συμβούλια δι' ἀποφάσεων αὐτῶν ἐκδιδομένων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἰδίου Δ)τος ἀναθέσωσι τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου εἰς τὰ δασικά ὄργανα. Προκειμένου τὰ δημοτικά καὶ κοινοτικά συμβούλια νὰ προβῶσιν εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ ἀνωτέρω Δ)τος, διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ πληρωτέου φόρου, σκόπιμον καὶ πρέπον εἶναι ὅπως, λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν τὸν ἐτησίως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκδιδόμενον πίνακα διατιμήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, ζητοῦντα πληροφορίας περὶ τούτου παρὰ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς. Καὶ τοῦτο ἵνα μὴ καθορίζωνται ὑπερβολικαὶ τιμαὶ χονδρικῆς πωλήσεως, ἐφ' ὧν ὑπολογίζεται ἡ φορολογία καὶ δημιουργεῖται ἐνδεχομένως ἐξ αὐτοῦ αὐξήσις τῆς τιμῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

ΣΤ'. Διάθεσις τῶν ἐκ τῶν φόρων ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων προσόδων.

1) Προκειμένου περὶ τῶν δήμων δὲν ἔχει ὀρισθῆναι ὑπὸ τοῦ Κώδικος εἰδικὴ καὶ ἀποκλειστικὴ διάθεσις τῶν ἐκ τῶν φόρων ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων προσόδων. Κατὰ συνέπειαν αὗται δύναται νὰ διατεθῶσι διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν πάσης ἀνάγκης τῶν δήμων.

2) Προκειμένου όμως περί κοινοτήτων και δή δια τὸν αὐτοτελῆ κοινοτικὸν φόρον ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων, τὸ ἄρθρον 322 τοῦ Κώδικος ρητῶς ὀρίζει ὅτι οὗτος ἐπιβάλλεται καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ προϊόν αὐτοῦ διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ πρὸς ἄλλους εἰδικούς (κοινωφελείς) σκοπούς τῆς κοινότητος καὶ οὐχὶ εἰς πληρωμὴν ἐξόδων διοικήσεως τῆς κοινότητος ἢ χρεῶν αὐτῆς προελθόντων καὶ ἀναλογισθέντων αὐτῇ ἐκ χρεῶν τῶν ἄλλοτε δήμων. Μόνον δὲ ὅταν τὰ γενικὰ ἔσοδα τῆς κοινότητος δὲν ἐπαρκουσι πρὸς κάλυψιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐξόδων διοικήσεως αὐτῆς ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ τοῦ αὐτοτελοῦς φόρου, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ διάθεσις τοῦ προϊόντος αὐτοῦ, καὶ πρὸς κάλυψιν τῶν οἰκείων δαπανῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρόσθετον κοινοτικὸν φόρον ἐπὶ τῆς ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων οὗτος καὶ διὰ τὰς κοινότητας, δύναται νὰ διατεθῇ πρὸς ἐξυπηρέτησιν πάσης ἀνάγκης αὐτῶν.

Εἰς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς ἀποστέλλεται ἰκανὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων τῆς παρούσης ἵνα ἐφοδιάσωσι δι' αὐτῆς τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους κοινοτήτων τῆς περιφέρειας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1938.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ